

יום ה' ב' חשוון תשע"ו - (ב) ד' חשוון חזרה שישי שב"ק

הלו^ת ברכות סימן נ נא

156 באר הגולה

ב טעם למה אוּמָרִים מְשֻׁנָת אַיִלָהו מֶקְוֹמָן, וּבוֹ סְעִיף אֶחָד :

(א) אַבְכָעָו לְשׁוֹנָה אַחֲרֵר רְפָשָׁת הַפְּמִיד בְּרִקָּע (6) אַיִלּוֹן מַקְוָן וּבְרִיתָא דָּרְבִּי יְשֻׁמָּאֵל, בְּקִדְיָ שִׁזְׁקָה בְּלָא אֶדְםָ לְלִימָד בְּבֵל רֹום מַקְרָא (7) מִשְׁנָה וּגְמָרָא, דָּבְרִיתָא דָּרְבִּי יְשֻׁמָּאֵל הוּא בְּמִקְמוֹן גְּמָרָא, (ב) שְׁהַמְּדָרֵשׁ בְּגַמְרָא:

בונא דיני תפלה מן ברוך שאמר עד ישתחבָה, ובו ט' סעיפים:

א' אומרים (6) (א) ברכך שאמר קדם כסוקני דזקירה וישראל, לאחריהם: ב' (ב) אמר סים *ברוך שאמר קדם שפחים (3) (ג) *החן, *עונה (ד) אחריו אמר: ג' אחר ישתחב' יכול לעונת אמן אחר

פָּאָר הַיְטָב

בקבוק נתקל לוחזין אוחרים כקור לאקוור בע"ש אם הוא שגורר, אבל קפ"ח ח' קרבן הלווה צדיאן אוחרים דה"א אפללו שגורר בפיו אין ראי לאקוור ע"פ, עין מא". יש לנו שללא לזרם שם רבר בע"ש כי אם מה שנקבר פה בש"ע, מ"א. ובתקשתות קות"י איזיד טיקון קעה מתייר לו מרר תחליטים בע"ש ע"ש. אכן ביחס לסתת ב"ק סופא מפר לדורות בע"ש מושג שצץ לחשוך לה, קברתו ותונקה. לדוגמא קפרושה בקשיש בקשיש ש"י קרא איזי נוקר אקל איזי מורה לאחים, רבר"ח י"א פינן קרלה, עין נהא ז' (א) איזה מלוקן. שארית משנה בהרבה מלאשה גורמת, רשות בה דרישות העם הקדושה הוגה משליטה, עט"ר. מ"מ מוקומות שצצנו של אמור ביבר האבל וכונן, נהא ז' וכן עת קח קהיר ב"ט דב"ז ע"ש: (3) משער. כתוב קמ"א ניל' נזאראן בפניהם שחיי מוכנים לשון תקרונות אקל עצשו שאון בקבינ' צדורים למלוד להבן בקדושים קדושים ז' ע"ש: (4) משער. ערך בירדריךוס מיש באחד המאכ"ה: (ב) ספוזן. בהירש שפוץ שפ"א חולק, בברבר הילס ל"המג"א ואכ"ב צב"ש ש"ז בירור פשנזה ואינו מכך או נקרא לפניו, לכן איזריך ללבור ספוזן. ובשב"ה: (5) ברוך שאמר. מעדר אפללו בתיו, חולעתינעך ב"ה. ושכח זה הקדוניה, גביד וצחות, משנתה קידידס דף סג ע"א. ואזוזו ב' צדעת בטלית שלונו בשעת אפריה בע"ש, ספר פונוגן. בפה עמו בסגול, בטהשות בחיריק: (3) חמן. אבל אם עם ספוזן בכתbatchת לא עיננה אמן, דרכו עונה

ו-ס' ס' כתוב של ח': קשואמר אצחו מוקומן או פחה מדליקין או פטהם הקורתה עיטה קול גנון דמשניות. עון שם :
א (א) ברכות שאמר. שכח זה (ב) תקנונור אצחי נקשת הגדרולה על ידי פתקה דנקל בן שמי ואמאחו בחובו, ויש בו פ"ז מבות, וסיכון ריאשו כטם פ', רוזה לוטה, ראנש הפקלה הוא ברכה של פ"ז בכות, עלא אין לא גבעז ולא להוציא עלי פ"ז בכות. ונכון לא אמרו מעדר ואפללו ביהודי. ואצחו שמי צייטה שלגנני בשעת אמרות ברוך שאמר נבריך. "ברכה עמו" בסגנון. "תשבחותה" בחרוק:
ב (ב) אנס ס'ים. אקל אם (ב) לא סים לא ינזה אמן, ופשות דונקא משעה שהחיה" "ברוך אמתה ה'" וכו', דמתחלת שבחא בעילא הרא.
ויל זה דונקא לענגן אמן של ברוך שאמר או של ישפהחוי, אקל שאר אמנים, מסיק פגאנ-אקרים בסעיר-יקטן בדטר לענות אקלו באמאצע ברחת ברוך שאמר או ישפהחוי, קין שלא קזנרא ברכה זו בגאנרא. אך אם הוא עמד אמר פכת "ברוך אמתה ה'" קוטש סמס פולק קעלל תשבחות, קמבע פגאנ-אדים דאסור לו לענגות², רבקה מילקל לנטמי אט קברקה : (ג) כתון. אקל אם סים אם חמון בכת-אסת (א) לא צונע אמן. דראאה קעינה אמן אמר ברוכוינו, דונקא לאן דיבורי זה קעינה : והרא סדין קבל קברקתו פרדיין גן, לבד בישטטח או "ונמלך" אמר כלל או אחר שומר עמו ישראל לעיד', אם סים בטענה עם הש"ץ או עם אמן אמר ענה אמן. דראא פרקה פוסקים סבררא להו דבנה עונה אפללו אמר ברחת עצמן, ואף דאנן לא נהיגין הבי, כמה שפמבע בסיקון רטו, מכל קוקום בקאי גונא ודאי יש לפסנץ על זה. ואמ סים הוא ברכה אסת, אייה ברחה שתנית, ותיש'ץ ברחה אחריה, מחר לענות אמן [מי' א, ושת' וכו'] ממשמע מיבורו הגר"א דלא כיד-הארון] : (ד) אחניאו אמן. ולא קוי

שער הצעיר

(ג) מגן-אברךם; (ד) טור; (ה) מגן-אברךם וש"א; (ו) פרימג'דים; (ז) אחרונים; (ט) עין בואר הילכה; (ט) מגן-אברךם;

א פְּסִידָר וּבָעֵד
בּ קְדוּשָׁן לְוַשָּׁחַ
בְּתוֹמְפָת
א סְרִירָה וְגַּוְאָה
בּ בְּפֶגֶק הַצְּבָרָה
בּ בְּשִׂדָּגְתָּה
בְּכָרְנוּתָה מִיהָבָשָׁה
רְבָנוֹתָה גְּמָנָל וְבָשָׁר
סְלִילָותָה גְּבוּלָה
דּ דְּהַרְאָאִים

שער תשובה

באור הלה

* אָם סִים. עַז בְּמֶשְׁנָה בָּרוּה בְּמֵה שְׁבַטְנוּ אֶס לֹא סִים וּכְיָהִין, קָנְמַע קְשַׁפְנָה
וְלְשָׂאָה, וְכַנְּשָׁעָר בְּכִירִיטִיסָר. וְעַז בְּקִרְבְּגָדָר דְּמַשְׁקָע מְקִרְבָּרִי דְּלִפְתָּח
שְׁפִיטִיק הַמְּגַנְּאָכְרָהָם שְׁפִיעִידְקָעָן וְלִפְתָּח לְעַזְוָת אָמָן אַבְּמָעָן בְּפָתָח בְּרוֹת שָׁאָמָר,
הָוָה הַדָּן בְּדָרְךָ לְלִזְוָת אָמָן. וְלִזְיוֹנָה דְּעַתִּיל לְאַנְיָה אַלְלָה, רְלִעְנָן אָמָן הַדָּמָה
בְּפָשָׁךְ: אָם הַשְּׁבִינָן הַדָּבָר כְּלָהָה זְדָה לְעַזְוָת אַפְּרָהָם, אַסְכָּן אָיִן לוֹ
לְהַפְּסִיק בְּאַמָּצָע, כְּה שְׁאָיִן פָּן לְעַזְגָּן שָׁאָר אַמְּנָס אַמְּרָנִין חִזְיָן שְׁלָאָהָה בְּרָהָה זָה
בְּגַדְיָה אָיִן לוֹלְבָל מְלֻעָּנָה אָפָן עֲבוּדָה זוֹ. וְדָקָוק הַפְּרִמְגָּדִים יְשָׁוֶבֶת
עַן בְּשִׁיפָּן נֶט בְּבִיחַיּוֹקָה שָׁם וּבְשִׁיפָּן סָא בְּטוּחָה. וְאַבְּלָקָונָס יְשָׁוֶבֶת
מְגִדְוָה, וְהָוָה אָיִל אַלְלָא דְּהַגְּמָנָא אַבְּרָהָם. וְהָגָן אַקְרָבָה סְבִיאָה לְהַלְּפָן תְּלִין
סְבִּידְרָהָן יְאָרָה אַדְּסָלָה עַלְלָוָה אַמְּמָעָן הַפְּרָקָה מְרָר לְעַזְוָת אָמָן כָּל
שְׁהָאָמָן הָאָבָרָהָה זָה גּוֹטָה, אָכְלָל כְּבָר הַשְּׁמָרָה עַלְלָוָה
גּוֹטָה, וְהָבָה וְהָאָם עַזְוָה אָמָן קָעָם שְׁמָפְנָסָה קְרָבָה תְּהִוָּה כְּמוֹ
אַבְּרָהָם שְׁפָטָה הָאָמָן הַדָּנִי תְּהִוָּה. אָדָר הַכְּבָתָה בְּרוֹק שְׁאָמָר קְלָי
אַבְּרָהָם שְׁלָוָה קְלָי וּבְנִילָה: *בְּרוֹרָה שְׁאָמָר*, וְהָוָה הַדָּן בְּכָרְבָּתִי יְשָׁפְחָה
בְּסָמָן שְׁלָוָה בְּרוֹקָה אָיִן לוֹלְעָנָה אָמָן עַל קְרָבָה זוֹ אַחֲרָ סִים פְּתָן וּכְבָל,
עַלְלָד בְּקָאָקָעָה הַבְּרוֹקָה אָיִן לוֹלְעָנָה אָמָן עַל קְרָבָה זוֹ אַחֲרָ סִים פְּתָן וּכְבָל,
וְהַכְּבָתָה מְתַחְלָת מְתַחְלָת בְּרָכָת שְׁפָחָה. גְּמַרְמָה בְּשִׁיפָּן נֶט סִיאָן
בְּרוּרָה: *הַדָּן*, לְזָקָן וְלְזָקָן קְסָט, וְהָאָדָן אָס שְׁמָעָ עד אַזְיָה אַקְשָׁס
אַחֲרִים אָזְרָק לְעַזְוָת אָמָן עַל כָּל אָזְדָּא אָזְדָּא. עַז בְּבִיחַיּוֹטָה דְּמַפְסִיק
קְרָאָה לְמוֹד: (ד) וּבְקָרְט עַמִּי הָאָרֶצָות אָזְרִיךְ שְׁזִיבִינָה הַפְּרָוֶשֶׁ, קְרִי
שְׁ

ו **וּסְמִים** ח' ב' ש' ח' : קשאומר איזיון מוקוף או בפה מפרק
א (א) 'ברוך שאמר'. שכח זה (ב) פקנחו אונשי' כבש תגדולה על
"ראשו כטם פ", רוזה לومة, ראש הפקלה הוא ברקה של פ"ז ו'
ואפלו ביהודי. ואוזו שמי ציצית של פלני' בשעת אמרתו ברוך שאמר ו' ואפלו ביהודי.
ב (ב) אם ס'ים. אכל אם (ב) לא ייס' לא עזה אמן. ושתות קדוקא
וכל זה דוקא לעזין אמן של ברוך שאמר או של ישתחוו', אכל שאר
בריחת ברוך שאמר או ישתחוו', קין שליא קזירה ברקה זו בגאנער. א'
מתשבחות', קמ' ספ"ר-אגד' א"סור לו לאגונז', דקוח קקלקל לבקורי
אמן. דוקאה גענעה אבן אכבר ברוכותיו. דקיקא דע' דכרי זה גענעה; והגעה;
אחר "שורר עמו יישראל עדר", אם פ"ס ב"שוה עם קשי' א' או א'דים
בריחת עצמו; ואף דאנן לא נהיגין כי, כמו שכתב בסימן רטו, מבל' דע' זה
ברכה שתנית, ותשי' ברכיה אחריה. מtar לענות אמן ומ' א' וש"ה וכ'
ברכה שתנית.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Torah-Box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הלכות ברכות סימן נ נא

ביאורים ותוספim

קורא ומתרך שהושב על דברים אחרים לא יתבונן בעצמו בכלל שקרא.

וללמוד בוזהר הקדוש אף שאינו מבין, כתוב החיד"א (ח'ים שאל ח'א סי' עה ס"ק ב ד"ה איכו, ובמוראה באבעע סי' ב אות מד) שילמד בו אף אם אינו מבין, וועלה לו לרוץ ומוסג להאריך את הנפש.

(משנ"ב שם)
כדי שיעזאו בזיה יזי למוד מקרא ומשלנה וגמרא שאיריך האדם ללמוד בכל יום⁽¹⁾.

(4) ואף הלומד גمرا, שבדרך כלל יש בה ממקרא ומשלנה וכן כן סובר ר'ית (וטס קידושין ל, א ד"ה לא צריכא) שבלמוד ולומוד בבבלי יוצא גם ידי הותט למוד מקרה ומשלנה, כתוב הוכח החיים (ס"ק ז) ש"ם יזהר לומר את הבריות והמשנה, שכן יוחנן שאן באותה סוגיא מקרה ומשלנה, ושונה הדבר מומי הראשונים שהיו למדו הרבה הרבה ובקאים הרבה, ועל כן היה מודען להם בלמודם גם מקרה ומשלנה, מה שאן בן בימינו, וכן הלומד פוסקים או קבלה, יאמר בבריתא דר' ישמעאל ומשלנת אייזהו מוקמן.

סימן נא

דיני תפלה מן ברוך שאמר עד ישתבח

(משנ"ב ס"ק ב)

ובכל זה ודוקא לענן אמרן של ברוך שאמר או של ישתבח⁽¹⁾, ואף בשעודה בברוך שאמר ושותע את סיט ברכת ישתבח, בתב הגר"ח קביבסקי (אשי ישראלי בסוף הספר תשובה לא) שלא ענה, שכן הילוק בין ברוך שאמר לישתבח.

(משנ"ב שם)

אך אם הוא עומד אחר פbetaת "ברוך אתה ה'" ל gums שיטים "עלך משלל בתשובה", כתוב חמץ אעם ראסוד לו לעננות⁽²⁾.

(2) ואם הפטיק, כתוב בבדח למן (ס"י טו סי' ג' ד"ה לקידיש) שהוא ספק אם ציריך לחזור בראש ולבסוף שנית. ולענוט אכן היא שמייה רבא, ראה למן (ס"י נד ס"ק ג) שכתבנו בשם שקווא, וב└בר שידע שהוא קורא, כי יש פעמים שרדים

סימן נ

טעם למה אומרם משנת אייזה מוקמן

[משנ"ב ס"ק א]
וזאן זה נכוון. של שהוא סדר כיום אין בו משום פלמוד תורה
לאבלו).

(ו) ואף על פי שכותב לעיל (ס"י א ס"ק ז) שאבל לא יאמר את פרשת הקרבנות, כרב השונה הלוטה (ס"ג) שיש הילוק בין אמרית פרשת החניד ופרשת אייזה מוקמן שען מסדר התפיליה, לבן אמרית שאר פרשיות הקרבנות, במובןו במשנ"ב למן (ס"י תקב ס"ק ס).
ללומר את הידי רצון באילו הקרבנות, שאומרים לאחר אמרית הקרבנות, כתוב הפתחוי תשובה (יריד סי' שפ"ד ס"ק ב) והקושע"ע (סי' ד ס"יד) שאבל לא יאמרנו, כיון שאבל אינו משליח קרבנותיו.

[משנ"ב ס"ק ב]
ובכך בבריתא זו⁽³⁾.

(2) ולענין מי שעל ידי אמרית הבריתא יפסיד קריית שמע ותפילה
שמונה עשרה בציור, ראה מה שכתבנו לעיל סי' מוח ס"ק א.

(משנ"ב שם)
אבל לפי שאינו מבין צוריך למלמד ולתקבין, שאם לאין ג'ח'ב
לא לאמ' ה'ך⁽³⁾.

(3) ואף שאינו נקרא ליום, כתוב השו"ע הרב (היל' תלמוד תורה פ"ב ס"ג) שיש לו לעסוק בכל התורה גם בדברים שאינו מבין, ולעתיד לבוא יוכה להבין ולהשיג את כל החזרה שעסוק בעלים הזה, החיד"א (מראות הען עבודה וורה ט) כתוב שמה שאינו נחשב ליום אם אינו מבין, היינו דוקא כשהמוחות תלמוד תורה, משודל להבן, גם אם אינו מצליח מקרים בה מוצאות תלמוד תורה, הוסfn, שאם מבין את פירוש התבאות, הגם שאינו יודע את הפירוש האמורי כמו שפירוש המפרשים, נחשב ללימוד תורה.

אכן, אם לומד תורה שכותב ואיינו מבין, כתוב השו"ע הרב (שם סי' ב-ג) שאם מוציא באפשריו אפילו שאינו מבין הרוי זה מקיים מוצאות תלמוד תורה, והשל"ה (מס' שבועות דף לה) כתוב, בשם הבהיר הקצתה, שקריאה בטוראה הוא מצחה גדולה ואך שלא מבין מה שקווא, וב└בר שידע שהוא קורא, כי יש פעמים שרדים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הלוות ברבות סימן נא

כיאורים ומוסיפים

[משג'ב שם]

רcken כל ברכות הדקה מקר לברך^(ט), כמו "אשיך יציר" לאחד עשייה ארכו^(י) רציאא גזיה, וכן לעננות מודרים דרבנן^(ו) וכן לעננות קרייאת שמע עם הקב"ר, שעריך שיאקנא עפחים פסוק ואשון קוראי^(ז), ומכל-שפן דמך לתקסיק לקדיש^(ט) ורקע-שח^(ט) ולו"ךרכו^(ט).

(8) וברכות רגניות, כתוב החמי אדם (שם סי') שמורה לבך אפילו באמצע המומורה, שהרי אם לא יברך תיכך, פסיד לא יברך עוד ולকמן (סי' טס' ק"ט) הסתפק המשנבי בקריאת שמע וברכותיהם אם יפסיק לרבות רגניות, אך אכן ממשוע שיפסיק אפילו באמצע הפרק וכחוי אודם.

ובראש חודש בשעהibur התחלilo לומר הלל והוא באמצע פסוק הדורה, כתוב לקמן (סי' רבב ס' ק"ט) שיאמר עליהם בלא ברכה ראנן והפסיק, כי לא גע מותמומירים שמשוניים בשבעה, וועדי יורי הכרוכה בברכת ברוך שאמר בחרילה וברכבת ישתחב' בסוף, אוולם ביוםיו שוגמים בהם אלי פסיד ישתחב' על מה פסוקי הדורה, כדי שלא יפסיד את הברכות.

(9) וגם יצא לנקיון קודם ישתחב', כתוב בביבה ליל' לקמן (סי' נג סי' ד"ה וקצת) שלאחר ישברך יאשר יציר נכון שיזהר לומר עד פעם על כל פנית תחולת לדוד' בדי ישיהה לרברכת ישתחב' על מה לחול, וואה מה שתכתבנו שם.

(10) ולענין אמרות מודרים דרבנן באמצע אמרות ברכות קרייאת שמעו, כתוב לקמן (סי' טס' ק"ט) שאומר רק את המילים מודרים אנחנו לך, אך באמצע פסוק דמורה, כתוב בשורת מהות יצחץ סי' ח' שימושו שאומר את כלו.

ראף אם עומד באמצע ברכות ברוך שאמר או ישתחב', קודם שהתחילה את הברכה שביהם, כתוב הגראי קנייסק (אשי ישראאל בסוף הספר תשובה רשות) שיאמר מודרים ואחר כך יחוור לומר עד פעם ברוך שאמר או ישתחב'.

(11) אך אם עומד באמצע ברוך שאמר או ישתחב' (ועודין לא התחילה את הברכה שביהם), כתוב לקמן (סי' טה ס' ק"ט) יא) שיקרא 'שמע ישראל'.

רברוך שם כבוד מלכותו הנאמר לאחר הפסוק הראשון של שמע', כתבו בשורת שבת הלי' (ח' סי' ז' אות ו) והגר"ח קנייסקי (שונה הלחוט סי' טה ס' ט, ודרעת נוטה הלי') קרייאת שמע תשובה כי' מא) שהוא בכלל פסוק ראשון, כאמור במשנבי לקמן (סי' טא ס' ק' לא) שמדובר בכלל קבלת על מלכות שמנים, ושכן ממשיע ללקמן (סי' טה סי' ק"ט).

וכשהקהל מגויים לשמע ישראלי, שבקרובות הנאמנים קודם הדהפייה, כתוב הגראי אונדרך (הליות שלמה תפלה פ"ז סי' יא) שאיתו צחיר לומר עהמם, כי אין בך קבלת על מלכות שמנים של העיבור, וראה מה שבתנו ללקמן סי' טה סי' ק"ט.

(12) ולהפסיק כדי לומר קדיש יותם, כתבו בשורת שאלות שלום (סי' יב' סי' ג' מ"ה) ובמשך מהדרש^(א) ואונדרך (לאונדרך, סי' ג' סי' ה' סי' ה' שיכול לאומרו, וכן ממשע בקב החיים (סי' נג סי' ק"ט יג). והאלף למגן על המטה אפרים, דינז קדיש שעיר ד' סי' ח' כתוב שיאמרתו דזקא בגין פרק לפרק או במקומם שמסתהים העיניים, מאידך, בשורת לבושו מודרני (ח' א' סי' ק'יב) כתוב שכן לומר קדיש שלאהר עליינו באמצע פסוקי דמורה. ובשורת רב פעליט (ח' ב' סי' יד) כתוב שבמקרים שנוהגים שהאבל אלomer את הקדיש שלאהר ישתחב', יכרול לאומרו גם באמצע פסוקי דמורה. וכשהלא היה מןין קודם ההור' ולכן לא אמרו קדיש דרבנן, כתוב בשורת רב פעליט (שם המשך במילואים עמוד 12

[משג'ב ס' ק' ז]
אפלוי בשתקה טוב לז'ער לכתחלה שלא לשחות נרפה בifikim
[עיין סימן ר' ז' במא ס' ק"ד ובחריש וע' א' טפ' ז].

(3) שם מבואר שמה שלכתהילה אכן לשחות הרבה בשתקה, היהito יותר מכך דיבור.

[משג'ב ס' ק' י]
ובין ישתחב' ליז'ער הלא אסור להפסיק^(ט).

(4) ולקמן (סי' נד ס' ק' ד) כתוב שהקליפה מבקשתו למניעת את עלית התפללה, ועל ידי פסוק דומה מכירויות אותן, ובשוח חווות בשביל העבריה זהאות.

[משג'ב ס' ק' ז]
וכשלריך לתקסיק מפניא איזה אנט^(ט).

(5) ולהפסיק לצרכי מצחה וערבי ובים, כתוב לקמן (סי' נד ס' ק' ו-ו-ו)
שרק אם עמד בין ישתחב' לזרע או' מוחר להפסיק לצרכם,
ודוקא קודם הקדיש, אבל אהורי הקדיש דינו בין הפסיקים של
קרייאת שמע ואסור להפסיק, ואחרי 'ברך' דיבו כאמצע הפסק של
קרייאת שמע.

ולז'ער הפליה בשאי אפשר בענין אחר, כתוב בשורת אגרות משה
(ארוח ח' א' סי' כב) שמותר להפסק, שכן אישור הפסק מצד
עצמם אלא מושם שברוך שאמר וישתחב' זו ברכות הסמכות
שאין להפסיק בניתן [כמבואר לעיל ס' ק' מ], ולכן מותר לדבר
לצורך החפילה בין המומרים.

[משג'ב ס' ק' ח]
בין שלא הוונגה בגנרא^(ט), אבל 'אמן' מתר לעננות על כל ברכיה
ששלומע^(ט).

(6) ואך שכבר הרג'א (סי' קכ' סי' ח) שיש לך מקור בגמרא (ו' מוא
לו, א): "תני רבי אומר כי שם ה' אקרוabo גדול לאלוקינו,"
אמר להם משה לישראל, בשעה שאבי מודיר שמו של הקב"ה
אתם הבו גודל', כתוב בשורת אגרות משה (ארוח ח' ב' סוף סי' טז)
שאין אמרתו חיווב אלמן הג, וכל שכן שאסור לעונת בריך הו'א
באמצע פסוקי דמורה.

(7) ובטעם הדבר שותר כל הפסק בפסוקי דומה מאשר אחר
ירצער או', כתוב החמי אדם (כלל ב' סעיפים א-ב) שההפליה
נהלחת לאביבעה חלקיים שבאחד גובה מחבירו ולבן חלקיים
זה מוה בענין הפסיקות: מברכת על נתלית ידים ד' ברוך
שאמור' הוא ננדג הגב' והעלם זהה געלם העשיה), ולבן מותר
להפסיק בין ברכה לאפרה אפיילו לדבר הרשות הערך קעת.
ומברוך שאמר' עד יוצר או' הוא ננדג עלם הגלגים והנפש,
שהגלגים והנפש תמיד מומרים ומשבחים לבבוזו יתברך, כמו
שבתוכם 'ברכי נפש' ו'השימים מספרים', ולבן אסור להפסיק
לדבר הרשות, ולבן נתקנו פסוקי דמורה לשערו הקדושה שם
[בועלם הגלגים והנפש]. ומוציאר או' עד שמנונה עשרה הוא
נכדר עלם המלאכים, ולבן אומרים יוצר משותאים, ואחרי
שהתעוררה הקדושה בכל השלים עולמות עד מתפלל ונומר
לפני מלך.

והאם מהויב לענות אמן אחר כל ברכה ששומע פאה, כתוב
בשורת שבת הלי' (ח' ט' סי' מג) שאם אינו למד ומתפלל חוויב
לענות אמן, אבל אם ענית האמן תגרום לו לבלבול באמצע
ההפליה, אינו חוויב לענות. וראה להלן (בס' ק' וה) לענין לענות
קדיש וקדושה.

paragraphe 3

עתה באר האולה

הלו^ת ברכות סימן נא

ד כורי"ף וכורא"ש
בפרק ה וברכות
ה שון

ברכת עצמו (ועין **לקמן** (ה) סימן רטר): **ל' א' ציריך** (ו) ל' ז'האר (ו) מלחהפסיק (ט) [ג' (ח)] בדבורה משיחחיל 'ברוך שאפמר' עד (ט) סוף **שנמזהה עשרה**. ***אנפלו** (ס) ל' ז'האר מזוהה בין 'ברוך שאפמר' (יא) ל' ישעbeck' (כ' בשם כל'בו) (ועין לאפמן ג' נד): **ה' בין הטעמוריים האלו שואל** (יב) מפני הכאבך וממשיב שלום לבל אדם, (גב) ובאמתצע

שעדי תשובה

באר היטוב

אַמְנָן אֶמְרָר בְּרוֹכָהוּ, אֶכְלָל אֶם סִים יְשַׁבֵּח עַמּוֹ פֶּשֶׁעْ יְזַהֵּר אֶמְנָן. דָּקָא קְרָבָה
פְּסָקִים סָלַד רְעוּזָה אֶמְנָן אֶחָר בְּרָכָה עַצְמָוֹ, וְרַף דָּגָן לְאֶמְנָן כִּי מִי בְּכָהָגָן
שְׁרִירָה. הַיְיָ אֵם הַמָּן סִים בְּרָכָה אֶחָת הַוְהָא אֶמְרָר בְּרָכָה אֶקְרָתָה קְפָר לְעַזְוָת אָמָן.
מִמְּאָ, גַּנְזִיד אֶפְרַיִם חֲלֹק אַלְזָנוֹ וְתַחַב דָּרַין נְרָא לְחַלְקָל בֵּין כְּבָכוֹת שְׂוֹת לְשָׁאַיְן
שְׁוֹת הַדְּלִיל בְּרָאָה עַזְוָה אֶמְנָן אֶחָר בְּרָכָתוּ עַזְוָה: (ב) קְדָבָר. אֶכְלָל אֶחָד לְעַזְוָת
אָמָן, מִאָ. עַזְוָן טִי סִים סִים ט וְלַשְׁבָּרָשׁ. בְּמַבְתָּשָׁבָת טְקוּר בְּרוֹךְ סִים אַמְּרָא
לְכַטֵּל הַמְּנֻהָג שְׁקָתָה נְזָקָן לְהַסְּפִיק קְדִי לְקַבְּיהָן הַחַמָּן בְּנֵי בָּשָׁר לְזַעַר
וּזְרָעָן כִּי מְנַקֵּב דָּה בְּנֵי אַפְּרִי, וְעַזְנֵן בְּשִׁבְעָת פְּנֵי חַיָּה סִים ה. וְקַשְׁאַרְקָה
לְלַכְטִיסְקִים בֵּין בַּשְּׁלַשְׁבָּנָה אֶמְרָר קְדָם שִׁידָר אֶלְוָה הַגְּסָוקִים: בְּרוֹךְ הַיְיָ לְעוֹלָם אֶמְנָן
עַזְבָּרָעָן זֶה וְבָרָעָן, וּבְשָׁחוֹר לְחַמְלָל מְקוֹם שְׁפָקָע אֶפְרַיִם מְפַעַן אֶלְוָה הַגְּסָוקִים
דְּרָכֵי בְּמַוְתָּבָה לְפָגִיעָה וְלְאַמְרִיכָה. בַּיִּ אֶבְזְרָקָה בְּחַי וְאֶחָרוֹתָה. אֶסְדוֹר לְמַרְמָר

באור הלכה

דאינו מחייב לפניהם קרי לטיס וענונות, אלא אם נודע לו ששים יבעה אמן: * צרכו
לזהר ובר. עין כלולנה בזרה כמה שמתכוון לדפסק אמן טיר דוחא בטיקום
טוטליק נגנעה, הא גנטמיינ-אקס. גאנך גאנץ זה לא בקראי אף לעצם בפתח קריית
שער, וкоמו שמתכוון לאפון בסילון טו כבואר הלהקה, מפל מקום נוכן לפסק הא. דגם
דין זה מטער לנוינו אמן באמצע פסוקי זומרה לא בדריא כל' הא. דבאמת אף
דלא נזקה ברחת ברורה שאמר טפלטור, מפל קומן פתקה קדוקה היא מימי עתסת
הברוחלה ומזרחה פאלר מדורש. וברכבת ישפהח צופרת ביישולני, למול מקרים לעצם קדריש
כשען יישפהח בל' צער, וכן שמתכוון בל' זה הקהונונים. למכל מקרים לעצם קדריש
ווקיש וברבו ומוגדים אבן ד'קאל קדרוש* ואבן ד'שומז קדרה*, גראאה לא'
פישוט דבתקסזוי רוקה פסקיק ליל זה אף בקומות דלא סלק עגניא. ומה שמקצת
עד מפרק לספסי לאשר יוצר הווא פוקע-הסיטים. ואף דהסיטים אטם תקם ובקחה זו
יכיל לברך אטר הפללה, לא נדראה. פון גאנך או עד פקעם לצאת לאקנין
וונטשל פטרכיה, וטובי שינטיה מלךיך עד אין פקרים: * ואנפל' לזרע מעה
ען בעשנה ברורה מגה שטמננו דאיין ליקות לאחלה, הוה מהשאוויראים ופער
אנדרט דונע-הסיטים. דלא קוממי אטם שטמכ בקר ליקות לאחלה פסקיק
וזקירה; ואקסר בכתה גמ'ין אם אין שם פון חאה. מה שטמכי עד דמפרק
ולמר עם קראוא לאטש, אין רבב השעריא-אפרים, ואף דקדרוניטים קוממי קהה,
בכונן הפשעריאפומים. דאך ברכבת קראת שמע מסיק הפורקנימים בסיעון טו
אות דבר זה בז'ריך עין, ולא לזרע עלייזה חזש ברעה לאטלה, ול'שען
אטר לומר פון של' היזקיה פאנטאג', אקל' אמן' פקר לעצנות על קל
ברכה שטומגע* אפלוי באמצע פטוק של פטוקי דזמרת, (ט) אם הוא באקום
יעזר לאחר עשות צורו* ובוועצ' באה. וכן לעונון (ט) מודים דרבניש* וכן לעונון (ט) לקדיש¹² ולבנש¹³ אטסורה להפסיק (ט) לקדיש¹² ולבנש¹³ אטסורה להפסיק (ט) מפני איזה אנס¹⁴ או
ביבי האי גונא דסערה. ארך לומר קומן שזיבר לאלו הפטוסרים, דהני כמ' ברכחה
להתחליל מקרים פטוק יאמיר בס'בן אללו הפטוסרים, דהני כמ' ברכחה
ברכה שטומגע* (ח) ברכחו. ואפלוי (ט) ברכיך הוה וברוך שמ'ו'
ברכה שטומגע* אפלוי באמצע פטוק של פטוקי דזמרת, (ט) אם הוא באקום
לעונון קריית שמע עט'ם הפללה מפר לו לאטוק באקמע פסוקי
קורואו¹⁵, ומכל'שען דמפרק להפסיק (ט) לזרך מאונה. פשוט דאס מתרא שעבר ומון גראיט שמע עט'ם שגייע לקרוונה בפדר הפללה
אפסום (ז) וזה בא שם שיטה מקובצת: (ט) לזרך מאונה. פשוט דאס מתרא שעבר ומון גראיט שמע עט'ם שגייע לקרוונה בפדר הפללה
וושכח לאפרה קומ' ברוך שאמר, מפר לו לאטוק ואקדרקה פסקוקים דבוניגן¹⁶, דיש אומרים דאסטו לומר אפלוי פטוקי זאטסרו לאין קראות לאט-הסיטים
ריזקדרהו¹⁷ ולומר אחר-כך פסקוקים דבוניגן¹⁶, דיש אומרים דאסטו לומר אפלוי פטוקי זאטסרו לאין קראות לאט-הסיטים
יפסוק ימי שעומד באמצע פטוקי דזמרת¹⁸, רק לכטן אם אין שם לאן אחר וכן לאן
טשווול לגמור עד פטוק ביל' שהווע קומ' שיעלה, יעשה פון, אקל אם שכח לאט-הסיטים
ההבדון. בשילום אטס נאכדר שראוי להקדדים לו שלום. בפטוק (ה) קלוד' ה' קלוף ח' יטול' לעט' עד' לא יטוק באקצע, כמו ב' (ה) אל'יטים
אל' אטפה* (א'). בקבב בז'ריך-טיטים: ב'צ'זריך להפסיק והוא עט' ולטמאר לטיס עד פטוק, כי טוב יותר להפסיק בין
הפטוקים מבאמע הפלך. וען לאטן בסיעון טו גאנגן-אברטטם סיער-אברטטם עט'ם גאנטן א. שטמיום שאין אונן רגילין לשאל'וט בישולו' בביית-הטנט עט'
התפללה, חיליה לשאל או להשבה, לא בין הפטוקים דקראיית שמע ולא בפטוקי דזמרת: (ז) ובאמען הממודר. דוחה לומו, באמען הפלך.
ואנפל' בין באקמע הפטוקים: מ'הווע עד אטן והל' לה', מן "הנו עז" וכו' ברוך אעל'הים, מן "אל גומות" עד על' גאים¹⁹, מן "גשנו
חפתה לה" עד זט'נו לזר', מן "חי שם" עד על' קשיטים בכבודו. ובין ברוך לאטלה, ומון ברוך לאטלה, ומון

שער הצעיר

(ב) בתיווקה: (ג) אקווריומים: (ד) פורטדיינס: (ה) דזוניהים: (ט) סידירים: (ט) קרייהים. עין בגדאות הילחה: (ט) אליה רעה: (ט) טען מה בט"ז וזרקדים: (ט) עין באード שלבה רף במקום ולא סליק עננה יפסק: (ט) טיז: (ט) הכנסת הבדולה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Torah-Box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com